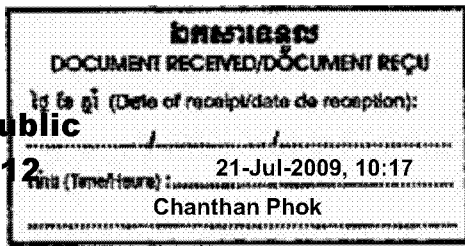

Declassified to Public
06 September 2012

នៅខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៧៣ ឪពុករបស់ខ្ញុំឈ្មោះ Miles Hamill ដែលជារបស់សេរីយ៍ឯកសេរីអាណានោះ បាននិយាយប្រាប់ខ្ញុំថា ដោយសារតែមានការកសាងកងទ័ពជើងទឹកស្ទើរតែកាលពីបីបួនឆ្នាំមុននោះ សេរីអាណានបានផែនការណ៍ដាក់ការត្រួតត្រាលើផ្លូវទឹកសំខាន់ៗមួយចំនួននៅជុំវិញពិភពលោក។ ជាមួយនិងការកសាងកងនាវាមហាសមុទ្រឥណ្ឌូរបស់សូវៀតនោះ ឪពុករបស់ខ្ញុំបានគិតថា តាមយុទ្ធសាស្ត្រជ្រោយម៉ាឡាកានឹងក្លាយជាជ្រោយដែលសំខាន់ណាស់ ហេតុនេះគាត់បានរៀបរាប់ប្រាប់ខ្ញុំពីផែនការសម្រាប់ជ្រោយម៉ាឡាការបស់សេរីអាណា។

សម្រាប់សេរីអាណា តាមវិធីសាស្ត្រធម្មតានៃការស្វែងរកប៉ាន់ចំពោះរដ្ឋមន្ត្រីរដ្ឋាភិបាលម៉ាឡេស៊ីមួយចំនួនសហរដ្ឋអាមេរិកនឹងត្រូវបានដាក់បញ្ចូលនូវជ្រោយម៉ាឡាកា និងកំពង់ផែខ្លាំង (Port Klang) ធ្វើជាកន្លែងពិរដ្ឋប្រតិបត្តិការបន្ទាយកងទ័ពជើងទឹកនិងកងទ័ពជើងគោក។ បន្ទាយទាំងនេះនឹងត្រូវបានបង្កើតឡើង រីឯទឹកកន្លែងកំភ្លើងធុនខ្ពស់នឹងត្រូវបានបង្កើតឡើងផងដែរ។ បន្ទាយទាំងនេះនឹងជាកន្លែងដែលមើលឃើញជ្រោយម៉ាឡាកា រួចហើយនឹងគ្រប់គ្រងការធ្វើចរាចរទាំងអស់នៅក្នុងជ្រោយនោះ។ បន្ទាយកងទ័ពជើងទឹកនឹងត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅកំពង់ផែខ្លាំង។ កប៉ាល់ទាំងនេះនឹងទទួលខុសត្រូវខាងយាមល្បាតជ្រោយម៉ាឡាកាទាំងអស់ចាប់ពីប្រទេសសិង្ហបុរីទៅកាន់រដ្ឋប៉េណាង (Penang) [ចន្លោះរវាងឧបទ្វីបម៉ាឡេស៊ីនិងកោះស៊ូម៉ាត្រាប្រទេសឥណ្ឌូនេស៊ី]។ ដើម្បីបំពេញបាននូវការគ្របដណ្តប់របស់អាមេរិកលើតំបន់នេះ ការគ្រប់គ្រងដែលពោរពេញដោយអំណាចនឹងត្រូវបង្កើតឡើង សូម្បីតែនៅផ្នែកខាងចុងជ្រោយក៏ដោយ។ ទាំងអស់នេះនឹងត្រូវបានដាក់ឈ្មោះដោយកងទ័ព ហើយនឹងរក្សានូវការរាប់ជាដើម នូវចំនួនកប៉ាល់ទាំងអស់ដែលឆ្លងកាត់តាមជ្រោយនេះ។

ការគ្របដណ្តប់លើជ្រោយម៉ាឡាកាតាមផ្លូវអាកាស តាមផ្លូវទឹក និងតាមផ្លូវគោក តាមរយៈកងកម្លាំងមូលដ្ឋានដ៏ពេញលេញនេះ នឹងធានាបាននូវការត្រួតត្រាទៅលើផ្លូវទឹកនេះដោយពួកអាមេរិក។

ផែនការនេះនឹងធ្វើប្រតិបត្តិការ ស្របតាមលក្ខខណ្ឌមួយក្នុងចំណោមលក្ខខណ្ឌចំនួនពីរ៖ ទីមួយ កងនាវាសូវៀតនៅក្នុងមហាសមុទ្រឥណ្ឌូចិនមានចំនួនលើសពីកងនាវាដែលជាសម្ព័ន្ធមិត្តនឹងគ្នា ក្នុងចំនួនច្រើន ឬក៏ ទីពីរ ប្រសិនបើកប៉ាល់សូវៀតចាប់ផ្តើមរាំងស្ទះដោយវិធីណាមួយកងនាវាអ្នកជំនួញ ឬកងនាវាជើងទឹករបស់ប្រទេសណាមួយនៅក្នុងមហាសមុទ្រឥណ្ឌូនោះ។

នៅពេលដែលផែនការនេះត្រូវបានប្រតិបត្តិ គឺត្រូវនឹងពេលវេលាដែលបានកំណត់ហើយ។ គណៈបក្ស
ជាតិ បានឈ្នះការបោះឆ្នោតទាំងនេះដោយភាគច្រើនលើសលុប នៅពេលដែលគណបក្សការងារ
នៅមានបញ្ហាជាមួយនឹងចំណាប់អារម្មណ៍ជាសាធារណៈនៅឡើយ។

សេអ៊ីអាបានប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រនៃការគម្រាមរកប្រយោជន៍ និងអំពើពុករលួយដូចគ្នាទាំងនេះនៅ
ជុំវិញពិភពលោក។

សេអ៊ីអាមានការពាក់ព័ន្ធនឹងកោះតៃវ៉ាន់តាំងពីឆ្នាំ១៩៥០មកម៉្លេះ។ ក្នុងអំឡុងពេលនោះ ពួកគេបាន
កសាងកម្លាំងទ័ពដ៏ធំនិងពោរពេញដោយថាមពលនៅលើកោះនោះ។ រដ្ឋាភិបាលអាមេរិកបាននឹងកំពុង
ផ្តល់ជំនួយដល់បរទេស និងបានបោះទីតាំងកងទ័ពនៅលើកោះនោះអស់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំ។
បច្ចុប្បន្ននេះ ដោយមានសម្ពាធរបស់សេអ៊ីអា មានការប្រើឥទ្ធិពលលើមន្ត្រីនានាឱ្យកាត់បន្ថយវិនិយោគ
ទុនបរទេសនៅក្នុងកោះតៃវ៉ាន់នោះ។ ដោយសារតែលុយអាមេរិកបានហូរចូលដោយសេរីទៅក្នុង
រដ្ឋនេះ មានវិនិយោគទុននៅគ្រប់ឧស្សាហកម្មផ្នែកផលិតនិងផ្នែកកាត់ដេរទាំងអស់។ បច្ចុប្បន្ននេះ
ឧស្សាហកម្មនាំចេញរបស់តៃវ៉ាន់ភាគច្រើន គឺជាកម្មសិទ្ធិ ឬត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយផលប្រយោជន៍
អាមេរិក។ ពួកអាមេរិកដែលបានរាំងស្ទះមិនឱ្យមានការរីកចម្រើននេះ បានអនុញ្ញាតឱ្យសេអ៊ីអាធ្វើ
ប្រតិបត្តិការដោយសេរីនៅក្នុងប្រទេសនេះ ដោយបង្កើតនូវការយោសនាប្រឆាំងនឹងលិទ្ធិកុម្មុយនីស្ត
ក៏ដូចជាអនុញ្ញាតឱ្យមានសាជីវកម្មដ៏ធំរបស់អាមេរិកដែលមានច្រើនសញ្ជាតិ ដូចដែលបានលើកឡើង
នៅក្នុងគោលនយោបាយរដ្ឋាភិបាល និងយកផលចំណេញទាំងអស់ពីប្រជាជនតៃវ៉ាន់ ហើយបញ្ជូន
ពួកគេទៅអាមេរិក។ នៅពេលនោះ សកម្មភាពរបស់សេអ៊ីអាអស់រយៈពេល ២៨ឆ្នាំ នៅកោះតៃវ៉ាន់បាន
ធ្វើឱ្យប្រជាជនតៃវ៉ាន់ក្លាយជាផលិតករដែលស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ប្រជាជនអាមេរិក ក៏ដូច
ជាធ្វើឱ្យកោះតៃវ៉ាន់ក្លាយជាអាយ៉ងនយោបាយ និងជាបន្ទាយសម្រាប់...

អ្នកឈ្លបយកការណ៍ចំនួន ១៨០នាក់ ក្នុងចំណោមអ្នកឈ្លបយកការណ៍ចំនួន ២៥០នាក់ នឹងចូលមក
ពីកោះដែលមានទីតាំងស្ថិតនៅឆ្នេរភាគនិរតីនៃប្រទេសកម្ពុជា។ ក្រោយមកទៀត ពួកគេត្រូវបាន
ឧបត្ថម្ភនូវអាវុធយុទ្ធភ័ណ្ឌ វិទ្យុទាក់ទង ជាដើម ពីទីតាំងនេះ។ ជាលទ្ធផល ទីតាំងនេះនឹងក្លាយជា
ទឹកនៃឯកភាពខ្លួនដ៏សមស្របនិងយ៉ាងមានសុវត្ថិភាព។ ទឹកនៃឯកភាពនេះនឹងត្រូវបានសាងសង់ឡើងនៅលើ

កោះមួយដែលត្រូវគេបោះបង់ចោល។ ជាការចាប់ផ្តើម នាវាមុជទឹកអាមេរិកមួយដែលដឹកវិស្វករ កងទ័ព និងអ្នកជំនាញការសាងសង់មួយក្រុមនឹងចូលចតដើម្បីសាងសង់ទីជម្រកដែលចាំបាច់។ ទីជម្រកទាំងនេះនឹងត្រូវបានដឹកចូលទៅក្នុងដី ហើយនឹងត្រូវធ្វើឲ្យមានពណ៌ដូចបារាំងបន្តិចបន្តួចនឹងស្លឹកឈើ ។ នឹងមានការតម្កើងម៉ាស៊ីនភ្លើងតូចមួយ និងគ្រឿងបញ្ជូនសារទាក់ទង ទឹកនៃធម្មនុញ្ញបណ្ណាល័យ និងរស់នៅសម្រាប់មនុស្សម្នាក់ៗក៏នឹងត្រូវបានផ្តល់ជូនផងដែរ ដោយសារតែវានឹងត្រូវឡើងធ្វើជាអចិន្ត្រៃយ៍ នៅពេលណាដែលប្រតិបត្តិការ “សេះបង្កង់” បានចាប់ផ្តើម។ អូប៊ែរកៅស៊ូតូចមួយដែលត្រូវបំប៉ោង ដោយខ្យល់ដែលមានកម្លាំងម៉ូទ័រ ៧០សេះ នឹងត្រូវផ្តល់ឲ្យជាការឧបត្ថម្ភនូវសេវាកម្មឆាប់រហ័ស និងមានប្រសិទ្ធភាពដល់ទីបនេះ។ នៅពេលណាដែលប្រតិបត្តិការ “សេះបង្កង់” ស្ថិតនៅដំណាក់កាល ដែលមានសេចក្តីត្រូវការអាវុធយុទ្ធភ័ណ្ណ ពេលនោះនាវាមុជទឹកនឹងចាប់ផ្តើមអំពាវនាវសុំឧបករណ៍ ចាំបាច់ទាំងអស់ជាទៀងទាត់នៅឯកោះ។ ទូកដែលមានល្បឿនលឿននិងធំជាងនេះទីពីរនឹងត្រូវបាន ផ្តល់ឲ្យនៅពេលនេះផងដែរ ដើម្បីប្រើអាវុធទាំងនេះឲ្យបានកាន់តែលឿននិងកាន់តែងាយស្រួល។ វិទ្យុទាក់ទងផ្សេងទៀតនឹងមាន នឹងត្រូវបានប្រើប្រាស់ក្នុងការទាក់ទងជាមួយនឹងការទាក់ទងគ្នា តាមរយៈការធាតុអាកាសរបស់ក្រុមខ្លាម ដើម្បីត្រួតពិនិត្យអំពីការដឹកនាំភស្តុភារនិងដឹកនាំទ័ព និងដើម្បី ទំនាក់ទំនងនាវាមុជទឹកបានគ្រប់ពេល។

លិខិតមួយនឹងត្រូវបានរីករាលដាលយ៉ាងយឺតនៅទូទាំងតំបន់អាស៊ីអគ្នេយ៍ អស់រយៈពេល ២៥ឆ្នាំ ហើយគិតមកដល់ពេលនេះ រីឯពួកអាមេរិកបានប្រកាន់ជំហរប្រឆាំងនឹងលិខិតមួយនឹងត្រូវបានក្នុងតំបន់ ជាច្រើននៅអាស៊ីអគ្នេយ៍។ គេបានសម្រេចថា ចាប់ពីពេលនេះតទៅ ជំហររឹងមាំនឹងត្រូវធ្វើប្រឆាំង នឹងលិខិតមួយនឹងត្រូវបាន។ នៅពេលបច្ចុប្បន្ន ប្រទេសអាមេរិកកំពុងប្រមូលផ្តុំនៅប្រទេសថៃ។ វិធីបញ្ឈប់ លិខិតមួយនឹងត្រូវហូតមកដល់នឹងពេលនេះ គឺធ្វើតាមរយៈការចំណាយជំនួយបរទេសនិងប្រាក់ដុល្លា អាមេរិកក្នុងរូបភាពវិនិយោគទុនពាណិជ្ជកម្មចូលទៅក្នុងប្រទេសមួយ។ ការធ្វើបែបនេះត្រូវបានបង្ហាញ ថា មិនគ្រប់គ្រាន់នោះទេ ហេតុដូច្នោះ នៅប្រទេសថៃ ប្រទេសអាមេរិកបានខំប្រឹងឧបត្ថម្ភគាំទ្រឲ្យបាន ខ្លាំងជាងនេះ។

ជាដំបូង សេអ៊ីអាមានបំណងត្រួតត្រាក្នុងប្រទេសថៃឲ្យបានខ្លាំងក្លាតាមដែលអាចធ្វើបាន ការត្រួតត្រា នេះមានន័យថាទាំងការគ្រប់គ្រងបណ្តាខេត្ត ក៏ដូចជាអង្គភាពថ្នាក់កណ្តាលផងដែរ។ ដោយមាន

គោលបំណងនេះនៅក្នុងចិត្ត សេអ៊ីអាបានបង្កើតការិយាល័យភ្នាក់ងារនៅខេត្តភ្នំពេញ ឧប៊ុន ឈៀងម៉ែ និងក្រុងបាងកក។ សេអ៊ីអាមានបំណងចង់ទទួលបានជោគជ័យនៅក្នុងពិភពពាណិជ្ជកម្មនិងហិរញ្ញវត្ថុផងដែរ។ ដើម្បីធ្វើឱ្យសម្រេចការងារនេះបាន វានឹងធ្វើតាមរយៈប្រជាជនចិនតាមមូលដ្ឋាន ដោយសារតែប្រជាជនទាំងនោះ គឺជាអ្នកដែលគ្រប់គ្រងពាណិជ្ជកម្មនិងឧស្សាហកម្មខ្នាតធំភាគច្រើននៅប្រទេសថៃ។ ដោយមានទំនាក់ទំនងល្អជាមួយមនុស្សនៅក្នុងផ្នែកទាំងពីរនេះ សេអ៊ីអាសង្ឃឹមថានឹងបានត្រួតត្រាច្រើនទៅលើគោលនយោបាយរបស់រដ្ឋាភិបាល។ រឿងមួយក្នុងចំណោមរឿងដំបូងដែលត្រូវធ្វើគឺត្រូវផ្តាច់ព្រំប្រទល់ប្រទេសកម្ពុជានៅជុំវិញប្រទេសថៃឱ្យបានទាំងស្រុង។ កងទ័ពនឹងត្រូវបានបោះទីតាំងនៅតាមព្រំដែន ហើយនឹងមិនមានការទំនាក់ទំនងគ្នានៅតាមព្រំដែនទាំងនោះទេ។

ពួកអាមេរិកសង្ឃឹមថារឿងនេះនឹងពន្លឺតសន្ទុះនៃគំនិតកុម្មុយនីស្តចំពោះប្រជាជនថៃ។ ចន្លោះពេលនេះពួកអាមេរិកនឹងធ្វើការយោសាសនាច្រើនប្រឆាំងនឹងរបបកុម្មុយនីស្ត។ សាលារៀន និងសាកលវិទ្យាល័យនានា គឺជាទិសដៅដែលត្រូវធ្វើការយោសាសនាដំបូងគេ ដោយសារតែយុវជនទាំងនេះអាចបង្កបញ្ហាបាននៅប៉ុន្មានឆ្នាំខាងមុខ។ នឹងមានកម្មវិធីផ្តល់ប្តូរនិស្សិតទៅរៀននៅអាមេរិក រីឯភាសាអង់គ្លេសនឹងត្រូវបានបង្រៀននៅតាមសាលារៀនទាំងអស់ ដោយប្រើមុខវិជ្ជាមេរៀនរបស់អាមេរិក។

ជាមួយនឹងការដាក់ឱ្យនៅក្រៅច្បាប់សរុបរបស់បក្សកុម្មុយនីស្តណាមួយនោះ សេអ៊ីអាសង្ឃឹមថានឹងចាប់ផ្តើមការងារក្រុមតាមដាន។ ពេលនោះ ក្រុមទាំងនេះទទួលបានបន្ទុកការងាររបស់សេអ៊ីអាក្នុងការតាមប្រមាញ់ គម្រោងការណ៍សម្ងាត់របស់ពួកកុម្មុយនីស្ត។ ក្រុមតាមដានទាំងនេះនឹងជាពលរដ្ឋថៃឯកជនដែលជ្រើសរើសដោយសេអ៊ីអា។ ពួកគេនឹងជាអ្នកគាំទ្រពួកស្តាំនិយមដែលនឹងបង្កើតប្រព័ន្ធច្បាប់ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេ និងយកព័ត៌មានពីភ្នាក់ងារតាមមូលដ្ឋានរបស់សេអ៊ីអា និងពីប្រភពផ្ទាល់របស់ពួកគេ។ រឿងនោះគឺពួកគេនឹងជាផ្នែកដ៏រឹងមាំរបស់សេអ៊ីអា។ កម្មវិធីជំនួយបរទេសអាមេរិកនឹងប្តូរទៅកាន់ប្រទេសថៃវិញ ហើយជាមួយគ្នានេះ ចំនួននិងប្រភេទនៃអាវុធយុទ្ធភ័ណ្ឌនឹងត្រូវផ្គត់ផ្គង់នៅក្នុងផ្នែកជំនួយបរទេស និងការលែងហាមប្រាមទៅលើប្រព័ន្ធនៃការរកឃើញប្រកបដោយបទពិសោធន៍ខ្ពស់បន្ថែមទៀត។ រដ្ឋាភិបាលអាមេរិកនឹងផ្តល់ឱ្យរដ្ឋាភិបាលថៃនូវកម្លាំងហិរញ្ញវត្ថុដ៏ច្រើន ដែលនេះជាការធ្វើហិរញ្ញប្បទានកែលម្អកងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធថៃ។ នៅពេលដំណាលគ្នានេះ សេអ៊ីអាសង្ឃឹមថាការបញ្ជាបច្ចុប្បន្នទៅក្នុងកងទ័ពថៃនេះ។ ពួកគេនឹងជ្រើសរើសភ្នាក់ងារមកពីឋានន្តរសក្តិ

ទាប និងស្ងួតប៉ាន់ ឬក៏គម្រាមនាយទាហាននានា ប្រសិនបើពួកគេមិនត្រូវបានជ្រើសរើសយកទេ។
ពេលនោះ ក្រៅពីផ្គត់ផ្គង់អាវុធ យ៉ាងហោចណាស់ពួកអាមេរិកពិតជាមានការត្រួតពិនិត្យទៅលើ
ផ្នែកខ្លះនៃការប្រើប្រាស់អាវុធទាំងនោះ។

ហេតុដូច្នេះហើយ ដោយមានឥទ្ធិពលនៅក្នុងរដ្ឋាភិបាល ក្នុងពាណិជ្ជកម្ម និងក្នុងជួរកងទ័ព សេអ៊ីអា
សង្ឃឹមថានឹងអនុវត្តផែនការរបស់ខ្លួនដើម្បីការពារការរីករាលដាលនៃលិទ្ធិកុម្មុយនីស្ត។ វិធីសាស្ត្រ
ផ្ទាល់ខ្លាំងជាងដែលសេអ៊ីអាបានគិតនេះ នឹងផ្តល់នូវលទ្ធផលល្អប្រសើរជាងផែនការផ្តល់ជំនួយ
សេដ្ឋកិច្ចធម្មតាកាលពីមុន។